

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti u. 35-45.

1015

Hiv.sz.: IV/4585-2/2021.

Tárgy : Hiánypótlás

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/4585-3/2021
Érkezett:	2022 JAN 20.
Példány:	1
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	H

Alulírott, [REDACTED] szám alatti lakos indítványozó (továbbiakban felperes) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz hiánypótlást

terjeszti elő.

Az Abtv. 52. §. (1) bekezdés és (1.b.) bekezdés a.) pontját figyelembe véve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d.) pontja alapján a felperes kéri a Győri Törvényszék 1.K.700.374/2021/2. számú ítéletének, a Kúria KfvIII.37.756/2021/2-es számú végzésének az Alaptörvénnyel való összhangjának a felülvizsgálatát, és azok megsemmisítését.

A felperes alapvető jogainak védelmét, igazságszolgáltatást és hatékony jogvédelmet kér a Tisztelt Alkotmánybíróságtól.

Egyedülálló szülőként a felperes kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy számára költség- és illetékmentességet megállapítani szíveskedjék.

A felperes kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy megállapítani szíveskedjék

- 1) a felperes panasa alkotmányjogi jelentőségű kérdés,
- 2) Győri Törvényszék 1.K.700.374/2021/2. számú ítéletének, és KfvIII.37.756/2021/2-es számú végzésének az alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §. (1) és (4) bekezdésének megfelelően azokat megsemmisíteni szíveskedjék.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét a felperes indítványának elbírálására mind az Alaptörvény 24. cikke, mind az Abtv 27.§, 28.§, 30.§(5) meghatározza.

Kérelmem hiánypótlása indokolásaként a felperes az alábbiakat adja elő

A alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi és formai követelményei

Tényállás, pertörténet:

[1] A [REDACTED] Kormányhivatal (továbbiakban I.r alperes) a 2019.01.09-én a KE-06/NEO/00096-1/2019-es számú végzésével eljárást indított a felperes ellen, arra való hivatkozással, hogy jogszabálysértést követett el, de ennek részletezésére nem tért ki. Az I.r alperes nyilatkozattételre hívta fel a felperest, emellett az eljárás megindítása ellen fellebbezési jogot biztosított számára. A felperes az I.r alperes végzése előtt az oltási beleegyező nyilatkozatot azzal a kikötéssel írta csak alá, hogy akkor járul hozzá az oltások elvégzéséhez, ha az oltások elvégzése előtt a gyermek védettségi szintjét, és az oltásokkal szembeni érzékenységét az iskolaorvos, vagy az I.r alperes megvizsgálja, mert a gyermek allergiás, és allergia esetén az anafilaxiás sokk bekövetkeztének kockázata megnő.

[2] Az I.r alperes tájékoztatása szerint a felperes a végzés ellen nem fellebbezhetett.

[3] Az I.r alperes 2019.01.22-én kelt KE-06/NEO/00096-3/2019-es határozatában fellebbezési jog biztosítása mellett, kötelezte a felperest, hogy gyermekénél a 11 éves korban esedékes MMR és DTap

életkorhoz kötött kötelező oltásokat végeztesse el. Teljesítési határidő, a határozat véglegessé válásától számított 8 nap.

[4]A felperes a határozat ellen határidőn belül fellebbezett. A fellebbezésében a felperes kitért arra is, hogy az elrendelés jogszabályi feltételei nem voltak adottak. Az Eütv 58.§(6-7) bekezdése azt írja elő, hogy megjelenni köteles az oltásra kötelezett. A kötelezés akkor rendelhető el, ha az oltásra kötelezett írásbeli felszólítás ellenére sem tesz eleget megjelenési kötelezettségének.

[5]A felperes a gyermekével bizonyítottan minden alkalommal megjelent a védőnő által megjelölt helyen és időben abból a célból, hogy - a vizsgálatok elvégzését követően - az oltások beadásra kerüljenek. A megjelenésről az iskolaorvos írásos igazolást adott a felperesnek. A felperes tehát biztosította és igazolta a kiskorú gyermeke megjelenési kötelezettségének teljesítését, ahogy azt számára az Eütv 58.§(6) előírta. Ebből következően amennyiben a felperes az Eü törvény 58.§(6) bekezdését betartotta, az Eü törvény 58. §.(7) bekezdésére nem szolgáltatott jogalapot, azaz nem rendelhető el az oltás arra hivatkozva, hogy ugyan a felperes az Eü törvény 58.§(6) bekezdésben előírt kiskorú megjelenésére vonatkozó kötelezettségét betartotta, de a rendelet előírását nem! Az Alaptörvény előírja a jogszabályi hierarchia kötelező betartását a hatóság részére, tehát egy alacsonyabb jogszabály – rendelet - nem írhatja felül egy magasabb szintű – törvény - jogszabály rendelkezéseit. Az oltások elrendelése az I.r alperes részéről tehát bizonyítottan jogszabálysértő volt, mely ellen a felperes fellebbezett, és mely panaszt az I.r alperes figyelmen kívül hagyott. A jogszabályi feltételek hiányában történő elrendelés ellentétes az Eü törvény rendelkezéseivel, és az Akr 104.§-ban szabályozottakkal, ezért súlyosan sérti mind az anyagi, mind az eljárási szabályozást, és ellentétes, az Alaptörvényben rögzített tisztességes eljárás követelményeivel is hiszen a felperes a vonatkozó Eü törvényi passzust nem szegte meg, azaz nem követett el a jogszabálysértést. A felperes fellebbezését az I.r alperes felettes szerve a KE/NEF/00253-2/2019-es számú határozatával elutasította, és rögzített, hogy ugyan a felperes az Eü törvény 58.§(6) bekezdésben előírt kiskorú megjelenésére vonatkozó kötelezettségét betartotta, de a rendelet előírását nem, illetve a vizsgálatok nélküli oltás elrendelésének volt helye, valamint azt is, hogy a döntés végleges az ellen közigazgatási per indítható.

[6]A felperes az I.r alperes határozata alapján 2019.04.04-én az iskolaorvosnál ismételten megjelent abból a célból, hogy az oltások elvégzésre kerüljenek. A felperes gyermeke enyhe nátha tüneteit mutatta. A felperes az oltás beadásához a beleegyező nyilatkozatot a vizsgálatok elvégzését megelőzően nem volt hajlandó aláírni, ezért az iskolaorvos a gyermeket saját felelősségére nem oltotta. Az I.r alperes a KE-06/NEO/00096-9/2019-es számú határozatában az oltások elvégzésére 2019.05.31-i határidőt jelölt ki. A felperes a gyermekével 2019.05.23-án ismét megjelent az iskolaorvosnál abból a célból, hogy az oltások beadásra kerülhessenek. A iskolaorvos a felperes beleegyező nyilatkozatának hiányában saját felelősségére nem oltotta be a felperes gyermekét. Erről a felperes az I.r alperest tájékoztatta, és ismételten felhívta az I.r alperes figyelmét a súlyos jogszabálysértéseire.

[7]A gyermek oltásainak pótlása oltóorvos által, oltóhelyen, hazánkban is engedélyezett – Boostrix és MMRVaxpro – oltóanyaggal 2019.06.21-én Ausztriában történt meg. Az oltóorvos az oltások megtörténtének dátumát, az oltóanyag nevét a gyermek oltási könyvébe bejegyezte.

[8] A KEM Gyámügyi Osztálya a felperest a KE-05/GYAM/619-11/2019-es számú végzésével tárgyaláson való részvételre kötelezte az elmaradt oltások miatt. A felperes a gyermekével megjelent, az oltások pótlásának megtörténtét a gyermek eredeti oltási könyvének bemutatásával igazolta. A 2019.07.01-i keltezésű KE-05/GYAM/619-15/2019-es számú határozatával a gyámügyi osztály az eljárását megszüntette. A 2019.09.30-án kelt KE-05/GYAM/619-16/2019-es számú értesítése alapján az eljárást megszüntető határozata véglegessé vált. Erről értesült a Szociális Alapellátó, és a gyermek védőnője is.

[9] A Nemzeti Adó és Vámhivatal ██████████ Adó-és Vámigazgatósága (továbbiakban II.r alperes) 2019.08.05-én hívta fel a felperest az Avt 122.§-a értelmében az

5751192124-es számú felhívásában meghatározott cselekmény, életkorhoz kötött kötelező MMR és DTap oltások önkéntes teljesítésére, illetve, ha a teljesítés már megtörtént, annak hitelt érdemlő igazolására.

[10] A 3835054644-es jegyzőkönyv tanúsága szerint a felperes és a gyermek édesapja 2019.08.15-én személyesen megjelent, és tájékoztatta az ügyintézőt, hogy oltások pótlására vonatkozó kötelezettségének önként eleget tett, valamint ennek bizonyítására eredetben bemutatta és másolatban becsatolta a gyermek oltási könyvét. az ügyintéző tájékoztatta a felperest, hogy a fentiekről tájékoztatja a behajtást kérő hatóságot.

[11] A II.r alperes 2019.08.16-án keltezett, 2019.09.09-én postára adott, a felperes által 2019.09.12-én átvett 4817732043-as számú értesítésében arról tájékoztatta a felperest, hogy az önkéntes teljesítését elfogadta, és a végrehajtási eljárást ellene megszüntette.

[12] A II.r alperes 2019.10.16-án kelt, az 5751192124-es számú felhívásával az Avt 122.§-a hivatkozva, ismételten felhívta a felperest meghatározott cselekmény, életkorhoz kötött kötelező MMR és DTap oltások önkéntes teljesítésére, vagy azok megtörténtének hitelt érdemlő igazolására. Indoklásként az szerepelt a felhívásban, hogy a NNK állásfoglalása alapján nem fogadható el az oltások pótlása. A II.r alperes által hivatkozott NNK állásfoglalás tartalmáról a felperesnek nem volt tudomása.

[13] A felperes 2019.10.22-én személyesen megjelent és a 2455565267-es számú jegyzőkönyvben rögzíteni kérte, hogy nem jogos a 2019.08.16-án megszüntetett eljárást 2019.10.hónapban újraindítani, és újra követeljük rajta a már egyszer önként teljesített, és a II.r alperes által elfogadott meghatározott cselekmény ismételt teljesítését, mivel az oltások megtörténtek, és azok megtörténte hitelt érdemlően igazolásra került. A felperes tájékoztatást kapott jogorvoslati lehetőségről.

[14] A 2019.10.31-én felvett 3835053944-es számú jegyzőkönyv tanúsága szerint a felperes e napon benyújtotta a végrehajtási kifogását az oltások pótlásával kapcsolatban. A végrehajtási kifogás tartalmazza, hogy a felperes a végrehajtási eljárás továbbfolytatását sérelmezi, mert annak jogszabályi feltételei az Avt 123/A.§ alapján nem állnak fenn, miután az önkéntes teljesítés megtörtént, és a II.r alperes erre való hivatkozással 2019.08.16-án megszüntette a végrehajtási eljárást a felperessel szemben. A felperes gyermekénél a már önként teljesített oltások ismételt teljesítésének kötelezettségét is sérelmezte a kifogásában. A felperes megjelölte a törvényi hivatkozásokat. A felperes a végrehajtási kifogásához mellékelte az 5000 Ft végrehajtási illeték befizetésének igazolását.

[15] Az I.r alperes 2019.11.11-én keltezett - felperes által 2019.11.15-én kézhez vett – KE-06/NEO/00096-29/2019-es iktatószámú levelében felperest tájékoztatta, hogy a II.r alperesnél 2019.08.15-én bemutatott dokumentumot átnézte, és állásfoglalás céljából a NNK továbbította. Az állásfoglalást mellékelte a levélhez.

[16] Az I. r alperes 2019.11.19-i-felperes által 2019.11.27-én kézhez vett – KE-06/NEO/00096-32/2019-es iktatószámú végzésében a felperest - a II.r alpereshez 2019.10.31-én benyújtott - végrehajtási kifogásának hiánypótlására és végrehajtási illeték megfizetésére hívta fel.

[17] A felperes 2019.12.02-én személyesen megjelent a II.r alperesnél, hogy a 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogása elbírálása felől érdeklődjön. A 3835053768-as iktatószámú jegyzőkönyv tanúsága szerint a felperes a végrehajtási illetéket 2019.10.30-án fizette meg. Ezen jegyzőkönyv tartalmazza, hogy az ügyintéző a felperest arról is tájékoztatta, hogy a 2019.10.31-én II.r alpereshez benyújtott végrehajtási kifogását annak megvizsgálását követően 2019.11.11-én a II.r alperes az I.r alperesnek további ügyintézés céljából megküldte. A felperes kérte a II.r alperestől azon törvényi hivatkozás közlését amely alapján az I.r alperes számára elbírálásra átadta. A II.r alperes az Akr 133.§(1), illetve az Akr 131.§(1) bekezdése, illetve az Air26.§-t jelölte meg. A jegyzőkönyv tartalmazza továbbá, hogy a felperes sérelmezi, hogy a 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogását nem a II.r alperes, vagy felettes szerve bírálja el, ahogy azt az alperesek számára törvény – Avt 26.§(1-3) bekezdése előírja. A felperes a jegyzőkönyvben azt is sérelmezte, hogy a végrehajtási

eljárást a II.r alperes úgy folytatta tovább 2019.10.02-én, hogy a továbbfolytatásnak nem voltak meg a jogszabályi feltételei.

[18] A felperes 2019.12.07-én adta postára – I.r alperes által 2019.12.10-én kézhez vett - az I.r alperes részére nyilatkozatát, melyben felhívta az I.r alperes figyelmét, hogy a II.r alpereshez 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogásának illetékét már a II.r alperesnek leróta. Illetve felhívta az I.r alperes figyelmét, hogy az Akr 131.§(4) kizárja az I.r alperest az olyan végrehajtási kifogás elbírálásából, melyet az adóhatóság fogatosít, azaz jelen ügyben az I.r alperest hatáskör hiányában kizárja a II.r alpereshez 2019.10.31-én benyújtott felperesi végrehajtási kifogásának elbírálásából. A felperes végrehajtási kifogásának elbírálásának hatásköre mind az Akr 131.§(4) bekezdése, mind az Avt 26.§(1-3) alapján a II.r alperesnél, és annak felettes szervénél van, ezért a felperes a II.r alperestől, vagy annak felettes szervétől várja a kifogásának elbírálását, nem pedig az I.r alperestől.

[19] A felperes 2019.12.30-án vette át az I.r alperes 2019.12.19-én keltezett KE-06/NEO/00096-36/2019-es iktatószámú végzését, melyben az I.r alperes mindenféle oda nem illő törvényi passzusra hivatkozva – Akr, Vh - elutasította a felperes 2019.10.31-én a II.r alpereshez benyújtott végrehajtási kifogását, és megállapította, hogy a végrehajtási eljárás felfüggesztésének, vagy megszüntetésének nincs helye. Az I.r alperes a döntése ellen 3000 Ft illeték megfizetése mellett a felperesnek fellebbezési jogot biztosított. Hatáskörét az 1991.évi XI. törvény 2.§(1) bekezdés c,d pontjára, valamint a 4.§(6) bekezdés c pontjára alapította. (ami egy röhej, mivel ezen paragrafusoknak semmi köze sincs a végrehajtási kifogás elbírálásához!). A hatáskör hiányában meghozott, semmis döntés ellen jogorvoslatot biztosítani jogi anomália, mivel a semmis döntést a jogalkotó akarata alapján nem létezőnek kell tekinteni. Tehát egy nem létező döntés ellen jogorvoslatot biztosítani nem lehet!

[20] A felperes 2020.01.10-én –I.r alperes által 2020.01.14-én kézhez vett – nyilatkozatott tett az I. ra alperesnek és felhívta a figyelmét arra, hogy hatáskörrel nem rendelkezik a II.r alpereshez 2019.10.31-én benyújtott felperesi végrehajtási kifogás elbírálására.

[21] a II.r alperes az 3835053791-es iktatószámú - 2019.11.25-én kelt, felperes által 2019.12.07-én kézhez vett - levelében közölte a felperessel, hogy a 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogását megküldte az I.r alperesnek. És állítólag a felperesnek 2019.11.11-én az ügyfélkapus tárhelyére. A felperes itt is meg kívánja jegyezni, hogy nem kérte az elektronikus ügyintézésre való áttérést az alperestől, a mai napig nem nyitotta meg az elektronikus dokumentumot, tehát arról a II.r alperes által vélelmezett időpontban nem értesült. Kérdés tehát, hogy elektronikusan a II.r alperes a felperesnek a 2019.11.25-én keltezett levelet hogyan küldhette el már 2019.11.11-én?

[22] A II.r alperes a 2455560295.ös iktatószámú 2020.01.06-án keltezett, felperes által 2020.01.13-án kézhez vett végzésében a II.r alperes 3000 Ft illeték megfizetése mellett, jogorvoslati jogot biztosítva, visszautasította a felperes 2019.12.02-én a 3835053768-as iktatószámú jegyzőkönyvben rögzített végrehajtási kifogását azzal az indoklással, hogy az elkésett. A II.r alperesi indoklás tartalmazta, hogy az Avt 24.§ alapján 2019.11.11-i II.r alperesi intézkedés ellen – felperes 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogásának I.r alpereshez való 2019.11.11-i áttétele ellen a felperes 2019.11.26-ig terjeszthetett volna elő végrehajtási kifogást, függetlenül attól, hogy az áttételről a felperes mikor szerzett tudomást, mert nem a tudomásszerzéstől számít a panaszra nyitva álló határidő, hanem az adóhatósági jogsértéstől. A felperes az I.r alperestől 2019.11.27-én -[16]bekezdésben leírt irat átvételekor szerzett tudomást azzal, hogy a az I.r alperes hiánypótlásra hívta fel a felperest. A II.r alperestől pedig amikor 2019.12.02-én személyesen megjelent [17]bekezdés. Tehát a kifogás benyújtására nyitva álló határidő a II.r alperes szerint hamarabb járhatott le, mint ahogy arról a felperes egyáltalán tudomást szerezhetett. Ez jogilag nonszensz, és ellentmond a józan észnek is, ezáltal ellentétes a jogalkotó akaratával az Alaptörvény R cikkének (1) bekezdésével, ellentétes az Alaptörvény 28.cikkében, és ellentétes az Alaptörvény XXIV. cikkében szabályozottakkal, valamint ellentétes a tisztességes eljárás követelményivel is. Ezt a jogalkotó is észlelte, mert az Avt 24.§ úgy módosította (2020.évi CXVIII. törvény 151.§, hatályos 2021.01.01-től.), hogy a panaszra nyitva álló 15 napos határidő a jogszabálysértő intézkedésnek a panaszos tudomására jutásától kezdődik. Ebben a végzésében a II.r alperes azt is megállapította, hogy az I.r alperes KE-06/NEO/00096-36/2019-es

iktatószámú végzése értelmében a végrehajtási eljárás megszüntetésének nincs helye. Tehát a végrehajtási eljárás egy nem létező, semmis döntés jogkövetkezmenyeképpen folytatódhat. Ez a legsúlyosabb jogszabálysértés, ami sérti a tisztességes eljárás követelményeit, a felperes tisztességes eljáráshoz való alkotmányos jogát, és a jogbiztonság elvét is.

[23] a felperes 2020.01.24-én –Nemzeti adó és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság (továbbiakban III.r alperes) által 2020.01.27-én átvett – illeték megfizetése mellett fellebbezést terjesztett elő A fellebbezésben a felperes sérelmezte, hogy nem a hatáskörrel rendelkező hatóság bírálta el a 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogását. Ugyancsak sérelmezte a II.r alperes jogszabálysértéseit, megjelölte az Air1,3,4, 25,26.§, az Avt 24,26.§. A felperes sérelmezte továbbá, hogy a II.r alperes szerint azelőtt járt le a végrehajtási kifogás benyújtásának határideje, mielőtt a felperes egyáltalán tudomást szerezhetett volna az áttételről. A felperes a fellebbezésében immáron a III.r alperes figyelmét is felhívta a jogszabálysértő módon továbbfolytatott végrehajtási eljárásra, az I.r alpereshez jogszabálysértően áttett 2019.10.31-én a II.r alpereshez benyújtott végrehajtási kifogásának elbírálására, és arra is, hogy tudomásszerzés előtt nem járhatott le jogorvoslati határidő. A felperes a fellebbezésében kérte az ellen elkövetett jogszabálysértések jogorvoslását, a végrehajtási eljárás megszüntetését, és a befizetett illetékek visszatérítését.

[24] A II.r alperes a 2455561126-os iktatószámú 2020.02.13-án kelt, felperes által 2020.02.24-én kézhez vett végzésében a felperest arról értesítette, hogy a megkereső hatóság újabb értesítéséig a végrehajtási eljárást felfüggeszti. Indoklásképpen megjegyezte, hogy az I.r alperes 2020.01.30-án kérte a végrehajtási eljárás felfüggesztését. A felfüggesztés okát a felperessel nem közölte.

[25] Az I.r alperes a KE-06/NEO/0395-4/2020-as iktatószámú –kelt 2020.02.18. – határozatában - illeték megfizetése mellett fellebbezési jogot biztosított a felperesnek - szerológiai vizsgálatot rendelt el a felperes gyermekénél az oltások igazolása miatt. A felperes meg kívánja jegyezni, hogy az I.r alperes a felperes ellen 2019.01.09-én indította meg a közigazgatási eljárást. Az Akr kimondja, hogy az eljárást ésszerű határidőn belül le kell zárni. Ma 2022.01.10-ét írunk. Ezt a három évet semmiképpen nem lehet ésszerű határidőnek nevezni. Nem beszélve az alperesek által elkövetett rengeteg anyagi és eljárásjogi jogszabálysértésről. Az is kérdéseket vet fel, hogy miért 1 hónap elteltével a végrehajtási eljárás felfüggesztését követően, és miért 6 hónap elteltével az oltások megtörténtének igazolása után rendelte el az I.r alperes a szerológiai vizsgálatot. Nyilvánvalóan azért, mert a jogszabálysértő eljárást ok nélkül tovább már nem tudta volna fenntartani.

[26] A felperes 5000 Ft illeték megfizetése mellett nyitva álló határidőn belül 2020.03.16. fellebbezett. A fellebbezés indoklásban a felperes leírta, hogy a gyermek az oltásait megkapta, azok megtörténtét hitelt érdemlően igazolta, melyre való tekintettel a II.r alperes a végrehajtási eljárást ellene 2019.08.16-án megszüntette. A szerológia elrendelésének nem volt sem járványügyi, sem népegészségügyi, de még csak egészségügyi oka sem. Ok nélkül pedig eljárást indítani, jogszabálysértő. Jogszabálysértően indított eljárás illegális, nem létező, abban szerzett bizonyítékot felhasználni az Akr 62.§ nem teszi lehetővé. A felperes megjegyezte, hogy ez az újabb eljárás semmi más célt nem szolgál, mint azt hogy az alperesek a jogszabálysértően fenntartott eljárásaikat továbbra is fenntarthassák, abban kedvükre jogszabálysértéseket követhessenek el, feleslegesen költségeket generáljanak, és joghátrányt, valamint anyagi hátrányt és lelki gyötrelmet okozzanak a felperesnek.

[27] A II.r alperes a 2456036775-ös iktatószámú 2020.03.19-én keltezett levelében közölte a felperessel –felperes által 2020.03.24-én kézhez vett -, hogy a III.r alperes meghozta a 2234609412-es iktatószámú, 2020.03.13-án kelt másodfokú végzését, melyet a felperes az alkotmányjogi panaszához már mellékelte. Ezen végzésében a III.r alperes a II.r alperes 2455560295-ös számú végzését helyben hagyta, azzal az indoklással, hogy nem megalapozott. Továbbá közölte a felperessel, hogy fellebbezésnek nincs helye, a döntés ellen közigazgatási per kezdeményezhető. Továbbá a II.r alperes a végzésének 5. oldalán arról is tájékoztatta a felperest, hogy idézem „ *A felettes szervnek a jogorvoslati eljárás során abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az elsőfokú adóhatóság jogszerűen utasította-e vissza a 2455560295-ös számú végzésével az adós által 2019.10.31-én előterjesztett beadványának a behajtást kérő hatóság részére történő 2019.11.11-i áttételt, mint végrehajtási intézkedés ellen előterjesztett végrehajtási kifogást, annak elkésettisége miatt.*” Ugyanezen oldalon a III.r alperes arról tájékoztatta a felperest, hogy

a felettes szervnek a fellebbezéssel támadott döntést és a döntéshozatalt megelőző eljárást teljeskörűen meg kell vizsgálnia tekintet nélkül arra, ki, és milyen okból fellebbezett. A jogorvoslati eljárás során megvizsgáltam az elsőfokú eljárást és megállapítottam, hogy az elsőfokú adóhatóság a jogszabályi előírásokat maradéktalanul betartotta. [Az elsőfokú adóhatóság jogszerűen folytat az adóssal szemben végrehajtási eljárást, amelynek során a jogszabályi rendelkezések megtartásával tette át az adós 2019.10.31-én előterjesztett beadványát a behajtást kérő hatóságnak elbírálásra.]” A III.r alperes azt is megállapította, hogy nem a felperes tudomásszerzésétől számolandó a panaszkodásra nyitva álló határidő. Ezen végzésben a III.r alperes azt is elismerte, hogy a felperes fellebbezését a II.r alperes az ügy összes iratával 2020.02.12-én terjesztette fel a III.r alpereshez. Tehát a következőkben, amikor a III.r alperes a 4328970220-as számú végzésének 6 oldalán – kelt időbélyegzőn feltüntetett időpontban, felperes által 2020.11.30-án kézhez vett - azt állítja, hogy a felperes 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogása 2020.07.08-án érkezett hozzá, iratellenes és a tényeket figyelmen kívül hagyó, szándékos és súlyos anyagi és eljárásjogi jogszabálysértő megállapítás. Mind a II.r alperes, mind a III.r alperes szándékosan figyelmen kívül és jogorvoslat nélkül hagyta a felperes panaszkodásaiban megjelölt alperesi jogszabálysértéseket. Az a hivatali személy, aki a joggal való visszaélés tilalmát megszegi, hivatali visszaélést is elkövet, ami büntetendő, Alaptörvény ellenes jogi magatartás, és nem kívánatos egy jogállamban.

[28] A felperes 04.23-án a Győri Törvényszékhez keresetet nyújtott be, megjelölve az I.r, II.r, és III.r alpereseket. A felperes kérte a Bíróságtól a felperes által 10 pontban felsorolt, az indoklásban kifejtett alperesek által elkövetett és az ügy lényegére kihatott súlyos anyagi és eljárásjogi jogszabálysértések hatékony jogorvoslását.

[29] A felperes az I.r alperes KE-06/NEO/0395-4/2020-as iktatószámú határozatával szembeni fellebbezését a KE/NEF/00327-5/2020-as iktatószámú 2020.05.22-én keltezett határozatával a [REDACTED] Kormányhivatal (továbbiakban IV.r alperes) elbírálta, és az elsőfokú határozatot helyben hagyta, az ellen további jogorvoslatot nem biztosított.

[30] A felperes 2020.06.08-án kereset kiegészítést nyújtott be a Győri Törvényszékhez, megjelölve újabb alperesként a IV. r alperest. A jogszabálysértően elindított szerológiai vizsgálat elrendelése ellen panaszkodott a felperes. A felperes azt is megjegyezte, hogy a rendelkezésre álló tények és információk alapján a gyermek oltásainak hitelt érdemlő igazolása eldönthető, nincs szükség költséges vizsgálatokra, nincs szükség a gyermeket kitenni invazív beavatkozásnak, mert szükségtelen, miután a szerológia elvégzésének sem járványügyi sem népegészségügyi sem egészségügyi oka nincs. Ok nélkül pedig nem lehet sem eljárást kezdeményezni, sem vizsgálatot elrendelni. Mivel a jogalkotó az Eütv járványügyi részében ad lehetőséget a szerológiai vizsgálat elrendelésére, ezért az elrendelésnek járványügyi oka kell hogy legyen. A szerológiai vizsgálat az állapítható meg, hogy a gyermeknek a vizsgálat időpontjában milyen a védettségi szintje Az oltóorvos személyétől nem függ az oltás utáni védettség kialakulása. Az életkorhoz kötött kötelező oltás utáni védettség kötelező kialakulását semmilyen törvény nem írja elő, és nem is írhatja elő, mert az ellentmondana a józan észnek, ezért a védettség kialakulását sem a hatóság, sem a bíróság nem követelheti a felperes által, a felperes gyermekétől, hiszen a védettség biztos kialakulását még maga az oltóanyag gyártója sem tudja biztosan garantálni. A szerológiai vizsgálat eredményére való hivatkozással, törvény hiányában történő újraoltás kikényszerítése súlyosan sérti a tisztességes hatósági eljárás követelményeit, súlyosan sérti a felperes tisztességes eljáráshoz való jogát, és nem utolsó sorban súlyosan sérti a felperes gyermekének alapvető emberi jogait is. És mivel az elrendelt szerológiai vizsgálatnak nincs sem járványügyi, sem népegészségügyi sem egészségügyi oka, annak elrendelése ellentétes az Eü törvényben szabályozottakkal, ellentétes a költséghatékonyság elvével, és Alaptörvényt sértő intézkedés, mivel sérti a tisztességes eljárás követelményeit, és a gyermek egészséghez, élethez való alapvető jogait. A tisztességes eljárás követelményeinek alperesi súlyos, az ügy lényegére is kiható sértése sérti a felperes tisztességes eljáráshoz való Alaptörvényben garantált jogát.

[31] A II.r alperes 2020.06.26-án keltezett a 4318505036-os iktatószámú levelében közölte a felperessel, hogy a III.r alperes 4328487085-ös számú végzését a levélben mellékeli. Ebben a végzésében a III.r alperes a II.r alperes 2455560295-ös számú végzését saját hatáskörben

megsemmisíti. Közli a felperessel, hogy a végzés ellen közigazgatási per indítható. Valamint azt is közli a felperessel, hogy a 2019.10.31-én a II.r alpereshez benyújtott végrehajtási kifogása mégiscsak végrehajtási kifogásnak minősül, és az még nem lett elbírálva.

[32] A Győri Törvényszék az 1.K.700.947/2020/6-os iktatószámú 2020.07.23-án kelt végzésében elrendeli az I.r alperes KE-06/NEO/0395-4/2020-as iktatószámú és a IV.r alperes KE/NEF/00327-5/2020-as iktatószámú határozatának teljes halasztó hatályát.

[33] A Győri Törvényszék az 1.K.700.781/2020/17-es iktatószámú 2020.08.21-én kelt végzésében a felperest nyilatkozat tételre szólítja fel a III.r alperes 4328487085-ös számú határozata eleget tesz-e a felperes előterjesztett keresetének.

[34]A felperes hatridőn belül nyilatkozatot tett, melyben leírja, hogy a III.r alperes intézkedése nem felel meg a kereseti kérelemben foglaltaknak.

[35] A III.r alperes a 432970220-as számú végzésében –kelt nem tudni pontosan mikor, felperes által 2020.09.09-én kézhez vett – a felperes 2019.10.31-én a II.r alpereshez benyújtott végrehajtási kifogását elbírálta és arra való tekintettel, hogy szerinte nem megalapozott, elutasította. az indoklásban többek között az volt benne, hogy nem számít a 8 hónap késéssel történt elbírálás, hiszen az ügy érdemére biztosan nem volt kihatással ez az ésszerűnek nem nevezhető késedelem. Továbbá az is szerepelt benne, hogy a felperes által 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogás 2020.07.08-án érkezett a III.r alpereshez, és az Avt 26.§ szerint a 15 nap megtartott. A [27] pontban olvasható, hogy a III.r alperes a 2234609412-es iktatószámú végzésében elismerte, hogy az ügy összes irata – beleértve a felperes 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogása - 2020.02.12-én került felterjesztésre a III.r alpereshez. Ezen kívül a III. r alperes figyelmen kívül hagyja a jogalkotó akaratát, mivel az Avt 26.§ (1-3) bekezdése szerint a végrehajtási kifogás elbírálásának határidejére kijelölt 15 nap a benyújtástól számítandó. Az elbírálás során az adóhatóságnak nincs szabad mérlegelési jogköre - mivel a jogalkotó azt pontosan meghatározta - arra vonatkozóan, hogy a benyújtott kifogást mikor terjeszti fel a felettes szervéhez elbírálásra, ha annak nem ad helyt. Tehát nem csak azt kell figyelembe venni, hogy mikor került felterjesztésre, hanem azt is, hogy mikor került benyújtásra a kifogás, és a benyújtáshoz képest a jogszabályban előírtak szerint, időben került-e felterjesztésre. Amennyiben nem a jogszabályban foglaltaknak megfelelő időben került felterjesztésre, az jogszabálysértő, és jelen esetben az ügy lényegére is kiható súlyos és indokolatlan, és szándékos jogszabálysértés, mivel a felperes többször sérelmezte, több panaszában megemlítette, majd felszólította a III.r alperest, hogy bírálja el a 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogását. A II.r és III.r alperesek ezen jogsértő magatartása sérti a felperes tisztességes eljáráshoz való jogát is.

[36] A Győri Törvényszék az 1.K.700.947/2020/8-as iktatószámú – kelt 2020.09.07. - ítéletében a IV.r alperes KE/NEF/00327-5/2020-as iktatószámú határozatát megsemmisítette arra való hivatkozással, hogy hatáskör hiányában megtett intézkedés volt, és elrendelte a felperesnek a fellebbezés során lerótt 5000 Ft illeték visszatérítését, mely a hiánypótlásig nem érkezett meg a felpereshez.

[37] A IV.r alperes 2020.10.06-án 1.K.700.947/2020/8-as iktatószámú ítéletével szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be.

[38] A Kúria a Kfv.IV.37.899/2020/9. iktatószámú ítéletében – kelt 2020.10.06. - a Győri Törvényszék az 1.K.700.947/2020/8-as iktatószámú ítéletét hatályában fenntartotta.

[39] A Nemzeti Adó és Vámhivatal Központi Irányítás(továbbiakban V.r alperes) a 2507552753-as iktatószámú végzésében a III.r alperesi 4328970220-as számú végzését helybenhagyta. Indoklásában kifejtette, hogy az I.r alperesnek joga van ahhoz, hogy amennyiben nem találja megfelelőnek a felperes önkéntes teljesítését, újból megkeresse az adóhatóságot a végrehajtási eljárás folytatása érdekében. Persze, megkeresheti újbóli eljárás lefolytatására, ahhoz joga van, de az adóhatóságnak a törvények betartása mellett kell eljárnia, és amennyiben a törvény nem ad lehetőséget a továbbfolytatásra, akármilyen szépen kéri is a behajtást kérő, akkor is el kell utasítania a kérelmet, ami jelen ügyben nem történt meg. A felperes már csak mosolyog az alperesek nyakatekert jogi

szabályozást nélkülöző érvelésin, mert ez már végképp ellentétes egy jogállamban a hatóságokkal szemben elvárható jogi magatartással. Az Alaptörvény R cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire – hatóságokra is - kötelezőek. A tisztességes eljárás követelményei is alapvetés egy jogállamban. Jelen ügyben nem csak a tisztességes eljárás követelményeit nem tartják be az alperesek, hanem a jogszabályokat sem, és szándékosan húzzák már lassan három éve ezt az átkozott ügyet.

[40]A felperes nem kívánja felsorolni a Törvényszék további végzéseit, ítéleteit, a Kúria felülvizsgálatot visszautasító végzéseit mert összefoglalható mind kb egy-egy mondattal. A felperes panasza nem alapos, és a keresete elutasításra, vagy visszautasításra került. A Bíróságok szerint a felperes által sérelmezett alperesi jogszabálysértések nem súlyosak, nem az ügy lényegére kiható jogszabálysértések, illetve a felperes rosszul értelmezi a jogszabályokat, valamint a felperes által sérelmezett jogszabálysértéseket az alperesek állítólag el sem követték.

[41]A felperes bízott a hatóságok tisztességes eljárásában, a hatékony jogvédelemben, az igazságszolgáltatásban, de ebből az ügyből eddig egy tanulság biztosan levonható, hogy hazánk nem éri el a jogállam kritériumát, mert nincs sem hatékony jogvédelem a hatóságok jogszabálysértéseivel szemben, és nincs közigazgatási bírósági igazságszolgáltatás. Jelen ügyben még közigazgatási jogszolgáltatás sincs, csak hatósági akarat érvényesítése jogszabálysértő eszközökkel.

A jelenlegi közigazgatási ügy és per a hatósági és bírósági jogszabálysértések tekintetében egyedülálló, és a mai magyar jogrend, jogvédelem és igazságszolgáltatás szégyenfoltja!

A megsemmisíteni kért döntések és jogszabályi rendelkezés megnevezése:

Győri Törvényszék 1.K.700.374/2021/2. számú ítélete ellen a Kúria. és KfvIII.37.756/2021/2-es végzésének [31] bekezdésében hivatkozott okra –miszerint a hatóságok által elkövetett jogszabálysértések fennállásuk esetén sem minősülnek olyan jogszabálysértéseknek, melyek a Kp.118.§(1) a), ill ad) pontjában foglaltakat kimerítenék - a tisztelt Kúria a felülvizsgálati kérelmet befogadását visszautasította.

A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A rendes jogorvoslati lehetőségeket a felperes kimerítette, nincs lehetőség további rendes, vagy rendkívüli jogorvoslattal élni a Kúria végzése ellen, perújításra nincs mód.

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje:

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntések Győri Törvényszék 1.K.700.374/2021/2. számú ítéletét a felperes postai úton 2021.06.29-én vette át. A bírói döntés közlésétől számított 60 nap nem került megtartásra, mivel 2021.07.14.-én ügyvéd által a két ítélet ellen felülvizsgálati kérelem került benyújtásra a Kúria felé.

Az Ügyrend 32. § (3) bekezdése alapján az Abtv. 26. § (1) bekezdése és a 27. §-a alapján alkotmányjogi panasz benyújtásának nincs helye, ha a Kúria a felülvizsgálati kérelmet, illetve indítványt még nem bírálta el. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.II.37.756/2021/2-es számú végzését az ügyvéd 2021.10.12.-én vette át. A mulasztás igazolására a felperes ezen okokból ezt az igazolási kérelmet adja be. A Kúria végzés 2021.10.12-én lett átvéve, azzal szemben az alkotmányjogi panasz benyújtásának az ideje megtartott.

Az indítványozó érintettségének bemutatása:

Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti eljárás keretében az indítványozói jogosultság alátámasztásához az Abtv 52.§ alapján szükséges igazolni az érintettséget.

Papfalusi Katalin felperes volt az ügyben. Az Abtv 27.§(2) szabályozása alapján a felperes kiskorú gyermekének törvényes képviselőjeként eljárva a felperes érintettsége nyilvánvaló.

Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés:

Magyarország elismeri az alapvető emberi jogokat, azok tiszteletben tartását, és védelmét - mind az egyéni, mind a kollektív jogok vonatkozásában - elsőrendű kötelezettségének tartja. Az Alaptörvény garanciális szabályként rögzíti az alapvető jogok korlátozhatóságának általános kereteit. Viszont semmilyen formában nem tartalmazza, és nem engedi meg, hogy az állami szervek az Alaptörvényben garantált alapvető jogokat jogszabálysértések által bármilyen módon korlátozhassák, vagy figyelmen kívül hagyhassák. Az Alaptörvényben garantált alapvető jogok védelme az állami szervek kötelessége.

Alaptörvényben garantált alapvető jogokat sértő bírósági és hatósági eljárás ellen az Alkotmánybíróságnak törvényben előírt kötelessége fellépni, az Alaptörvényben garantált alapvető jogokat védeni. Ennek okán a felperesi alkotmányjogi panaszban a bíróságok és hatóságok alapvető jogokat sértő magatartását Alaptörvényben előírt kötelessége a T. Alkotmánybíróságnak elmarasztalnia, mert a felperes alapvető jogainak sérelme a tényállás alapján egyértelműen megállapítható, különben a T. Alkotmánybíróság legálisnak és felelősségre vonás nélkül elkövethetőnek ismeri el a bíróságok és hatóságok által megvalósított alapjogsértéseket. Az Alkotmánybíróság ilyen jogi magatartása ellentétes az Alaptörvény rendelkezéseivel, tehát súlyosan sérti az Alaptörvényt, és az abban garantált alapvető jogok érvényesülésének, érvényesíthetőségnek és gyakorlásának szab Alaptörvény sértő módon gátat.

Mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság tudta, hogy a felperes gyermeke az életkorhoz kötött kötelező oltásokat felvette és az oltások megtörténtét az II. r. alperesnek hitelt érdemlő igazolta. Erre való tekintettel szüntette meg a II. r. alperes a végrehajtási eljárást 2019.08.16-án. A felperes a keresetében kérte az elsőfokú bíróságot, hogy a 2019.10.02-én továbbfolytatott II. r. alperesi eljárás megszüntetését, de a tények és az alperesek jogszabálysértései ellenére az elsőfokú bíróság a kereset ezen pontjának elbírálását mellőzte, pedig a bíróságok feladata a hatékony jogvédelem biztosítása a hatóságok jogszabálysértéseivel szemben valamint az igazságszolgáltatás. A jogbiztonság intézménye megköveteli, hogy a hatóságok és a bíróságok csak a jogszabály felhatalmazása alapján járjanak el és a határidőket megtartsák. Jelen ügyben jogszabály nem engedi már megszüntetett végrehajtási eljárás továbbfolytatását, már teljesített követelés újra és újra követelését, és a követelés ismételt végrehajtását. A bizonyított alperesi jogszabálysértés, a jogszabálysértően továbbfolytatott eljárás bírósági általi jogorvoslat nélkül hagyása sérti mind a tisztességes bírósági eljárás követelményét, mind az igazságszolgáltatást, és ebből következően sérti a felperes tisztességes bírósági eljáráshoz és igazságszolgáltatáshoz való alapvető, Alaptörvényben garantált jogát.

Ezen kívül a bíróságok az alperesek súlyos jogszabálysértéseivel szemben a hatékony jogvédelem elmulasztásával, a tisztességes bírósági eljárás követelményeinek figyelmen kívül hagyásával, az igazságszolgáltatás mellőzésével a felperes gyermekének életét, testi épségét szándékosan veszélyeztetik, miután a bíróságok az alpereseknek a továbbra is jogszabálysértő eljárás keretén belül arra törekednek, hogy a már beadott és a beadást hitelt érdemlően igazolt oltásokat ismételtelen beadják a felperes gyermekének. Az ilyen jogi magatartást az emberi élethez, egészséghez való jog tiltja, amely tilalom abszolút és korlátozhatatlan, így lényegében bűncselekmény megvalósulásának a törvényességét mondta ki a bíróság! A kétfokú bíróság a tisztességes bírósági eljáráshoz, igazságszolgáltatáshoz való felperesi jogot, az emberi élethez, egészséghez való jogot nem vette figyelembe, az alperesi határozatokat nem semmisítette meg, és az alperesek eljárásait nem szüntette meg, ezért a felperes tisztességes eljáráshoz, igazságszolgáltatáshoz való jogát sértették meg. Ezen kívül a bíróságok sértették a jogbiztonság elvét, és a felperes gyermekének egészséghez, élethez való alapvető jogát is, melynek elsődleges védelme a bíróságok feladata.

Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

- Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. (7) bekezdése, mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

- Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részleghajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni
- Alaptörvény B. cikkének, jogállamosság és jogbiztonság intézményeinek a megsértése
- az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés szerinti szükségesség arányosság megsértése
- az Alaptörvény II. cikk szerinti emberi méltósághoz való jog megsértése

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása:

A felperes gyermeke az életkorhoz kötött kötelező oltásokat felvette és azok megtörténtét a felperes hitelt érdemlő igazolta. Az oltások felvételére irányuló végrehajtási eljárást a II.r alperes megszüntette, majd az I.r alperes hetekkel később tett jelzése miatt, miszerint szerintük nem az illetékes orvos adta be az oltást, ezért az oltási igazolások nem elfogadhatók, a már megszüntetett végrehajtási eljárás továbbfolytatását rendelte el a II.r alperes, sem az egészségügyi kockázattal nem törődve, sem a jogszabálysértően történő végrehajtási eljárás továbbfolytatásával a már felvett és hitelt érdemlően igazolt oltások ismételt felvételét akarták végrehajtani a felperes gyermekén. Felperes végrehajtási kifogással élt a már megszüntetett eljárás továbbfolytatása miatt. Az eljárás során a végrehajtási eljárás törvénytelenységének a legalizálására újabb és újabb jogszabálysértést követték el az alperesek!

A végrehajtási eljárást végül felfüggesztették, az I.r alperes pedig a már felvett kötelező oltások megisméltésének a kötelezése érdekében szerológiai vizsgálatot rendelt el, amelyet a felperes szintén megtámadott, tekintettel arra, hogy jogszabály nem engedi, hogy a már felvett kötelező védőoltás ismétlését hatóságilag elrendeljék, vagy az oltás ismételt elrendelés céljából vizsgálatot rendeljenek el fél évvel az oltások felvételét követően!

A felperes a bíróságon, majd a Kúriánál kezdeményezte az alperesi intézkedésekkel szembeni jogvédelmet és igazságszolgáltatást, azonban keresetét az elsőfokú bíróság először darabokra szedte, majd a sorra elutasította annak ellenére, hogy az alperesi jogszabálysértések, semmis döntsek bizonyíthatóak és azok jogorvoslata nem történt meg sem a hatóságok, sem a bíróság részéről. A felperest az elsőfokú bíróság nyilatkoztatta, hogy a III.r alperes egyetlen jogorvoslati próbálkozása megfelelt-e a felperes keresetének, melyre a felperes nyilatkozta, hogy nem felelt meg. Ezen nyilatkozat ellenére az elsőfokú bíróság érdemi jogorvoslat nélkül jogszabálysértően utasította el a felperes teljes keresetét, annak megalapozatlanságára való hivatkozással. Ezzel az elsőfokú bíróság a tisztességes bírósági eljárás követelményeit, az igazságszolgáltatási kötelezettségét súlyosan megsértette, ami következményeképpen súlyosan sérült a felperes tisztességes eljáráshoz és igazságszolgáltatáshoz való alapvető joga.

A felperes a Kúriához fordult, hogy a hatósági és elsőfokú bírósági jogszabálysértések ellen felülvizsgálatot kérjen és hatékony jogvédelmet kaphasson, de a másodfokú bíróság a felperes felülvizsgálati kérelmét érdemi vizsgálat nélkül visszautasította arra való hivatkozással, hogy szerinte sem a hatósági sem a bírósági jogszabálysértések nem olyan súlyosak és az ügy lényegére nem hatottak ki. Miután bizonyított, hogy mind az alperesek, mind az elsőfokú bíróság anyagi és eljárásjogi jogszabálysértései nagyon súlyosak, az ügy lényegére kihatottak, és a felperes alapvető jogait is sértették, a másodfokú bíróság az indoklásával megsértette a tisztességes bírósági eljárás követelményeit, az igazságszolgáltatási kötelezettségét, és mivel nem nyújtott hatékony jogvédelmet a felperesnek sem a hatósági sem az elsőfokú bírósági jogszabálysértésekkel szemben és nem védte meg a felperes alaptörvényben rögzített alapvető jogait sem, pedig ez is törvényben előírt kötelezettsége, ezért a Kúria megsértette a felperes tisztességes bírósági eljáráshoz, és igazságszolgáltatáshoz való alapvető emberi jogait.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1,7) bekezdése szerint

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal

éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

A bíróságok a felperes alapvető jogait csak közvetetten tudták megsérteni akképpen, hogy nem tartották be az Alaptörvényben számukra előírt tisztességes eljárás követelményeit, és az igazságszolgáltatási kötelezettségüket, és ezek sértése következtében sérültek a felperes alapvető jogai.

Mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróságnak hivatalból van tudomása arról, hogy a felperes gyermeke az életkorhoz kötött kötelező oltásokat felvette és azok megtörténtét a felperes hitelt érdemlő igazolta, a teljesítést a II.r alperes elfogadta, és a végrehajtási eljárást jogszabályszerűen 2019.08.16-án megszüntette. És mindkét bíróságnak tudomása volt a továbbfolytatott vh-i eljárás jogszabálysértő voltáról, illegalitásáról, az egyszer már teljesített követelés jogszabálysértő újra követeléséről, ezáltal a felperes tisztességes hatósági eljáráshoz való jogának súlyos megsértéséről, mégsem tett egyik bíróság sem semmit az alperesi jogszabálysértések ellen, pedig a bíróságok feladata a hatékony jogvédelem biztosítása a hatóságok jogszabálysértéseivel szemben, emellett a bírósághoz forduló panaszos alapvető jogainak védelme. Sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság nem biztosított a felperesnek hatékony jogvédelmet a hatósági jogszabálysértésekkel szemben, és egyik bíróság sem védte sem a felperes, sem a felperes gyermekének alapvető emberi jogait.

Mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság tudomással bírt, hogy a jogszabályok életkorhoz kötött oltások felvételét, és azok megtörténtének hitelt érdemlő igazolását írja elő, nem pedig az oltások utáni védettség kialakulásának kötelezőségét. A jogszabály előírja az oltóorvosnak az életkorhoz kötött oltások beadása esetén, hogy az oltások megtörténtéről igazolást adjon. Az életkorhoz kötött oltások megtörténtét az oltóorvos a felperes gyermekének eredeti egészségügyi könyvébe jegyezte be. A gyermek eredeti egészségügyi könyve a jogszabályok szerint hitelt érdemlő igazolás. Erre való tekintettel szüntette meg a II.r alperes az oltások felvételére irányuló végrehajtási eljárását. Ezen a tényeknek a birtokában volt mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság, ennek ellenére nem szüntette meg az alperesek jogszabálysértően továbbfolytatott eljárásait, kötelezéseit, és nem biztosította a felperes tisztességes bírósági eljáráshoz és igazságszolgáltatáshoz való alapvető jogát, és nem védte meg a felperes gyermekének alapvető jogait sem.

Mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság tudta, hogy a végrehajtási eljárás alatt a II.r alperes nem vette igénybe a behajtást kérő hatóság – I.r alperes – szakértelmét, pedig erre az Avt 123/A.§-ban a jogalkotó lehetőséget adott volna neki, hanem a II.r alperes jogalkotó által felruházott szabad mérlegelési jogkörével élve megszüntette a felperes ellen a végrehajtási eljárást, önkéntes teljesítésre való hivatkozással. Mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság tudta, hogy jelen ügyben a végrehajtási eljárás továbbfolytatását az Avt 123/A.§(1-3) szabályozza, amely passzus a végrehajtási eljárás továbbfolytatását az I.r alperes végrehajtási eljárás alatti nyilatkoztatásához, és nyilatkozat megtételéhez köti, viszont ilyen nyilatkozatot a II.r alperes az I.r alperestől nem kért, az I.r alperes a vh-i eljárás alatt a II.r alperesnek nem adott.

Mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság tudta, hogy ezen nyilatkozat hiányában a II.r alperes jogszabályszerűen nem folytathatta volna tovább a 2019.08.16-án megszüntetett vh-i eljárást 2019.10.02-én, és az I.r alperes vh-i eljárás továbbfolytatására irányuló kérését mind a nyilatkozat hiányára, mind az Avt123/A.§, Air49.§-ra való hivatkozással vissza kellett volna utasítania. Mivel ezt a II.r alperes nem tette meg, és az I.r alperes kérésére, jogszabálysértően mégis továbbfolytatta a már megszüntetett vh-i eljárást, a bíróságoknak a felperes kereseti kérelmében megfogalmazott kérésekre való tekintettel ki kellett volna mondaniuk az alperesi jogszabálysértéseket, , mivel a felperes ezt is kérte a keresetében, és hivatalból védeniük kellett volna a bíróságoknak a felperes alapvető jogait, melyet az alperesek súlyosan megsértettek. Mivel a bírósági per során egyik bíróság sem tette ezt meg, mindkét fokú bíróság megsértette a felperes igazságszolgáltatáshoz és tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető jogát.

Mivel mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság tudta, hogy ha a II.r alperes jogszabályszerűen járt volna el, és nem folytatta volna tovább a vh-i eljárást, akkor az I.r alperes nem rendelhette volna el ugyancsak jogszabálysértően a szerológiai vizsgálatot. Mivel ezt a tényt is figyelmen kívül hagyta

mindkét fokú bíróság, tovább sértették a tisztességes bírósági eljárás követelményeit, ami által tovább sérült a felperes tisztességes bírósági eljáráshoz és igazságszolgáltatáshoz való alapvető joga.

Mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság hivatalból tudta, hogy a III.r alperesnek már 2020. februárjában tudomása volt a felperes 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogásáról, ennek ellenére nem a tudomásszerzéskor hanem a benyújtástól számított 8 hónap elteltével bírálta el, jóval a kereset megindítását követően. Az elsőfokú bíróság ezt nem tartotta jogszabálysértőnek, nem tartotta a tisztességes hatósági eljárás követelményeinek sértésének, nem tartotta a felperes tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának sértésének. Emiatt a jogorvoslati mulasztás miatt az elsőfokú bíróság megsértette a tisztességes bírósági eljárás követelményét, és súlyosa sértette a felperes tisztességes bírósági eljáráshoz, igazságszolgáltatáshoz való alapvető jogát. Ezen kívül az iratokból mindkét fokú bíróságnak tudomása volt arról a tényről, hogy nem a felperes nem merítette ki a jogorvoslati lehetőségét, hanem a III.r alperes szándékosan gátolta a felperest a jogorvoslati jogának kimerítésében azzal, hogy felszólítás ellenére sem bírálta el a felperes 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogását a kereset megindításáig. Tehát mindkét fokú bíróságnak tudomása volt, hogy ezen alperesi jogszabálysértések súlyosak, az ügy lényegére kihatottak, és súlyosan sértették a hatósági tisztességes eljárás követelményeit, ami által súlyosan sértették a felperes tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát, mégsem biztosított egyik fokú bíróság sem a felperesnek hatékony jogvédelmet, és mégsem biztosította egyik fokú bíróság sem a felperesnek a tisztességes bírósági eljáráshoz, igazságszolgáltatáshoz való alapvető jogát, megsértve ezzel az Alaptörvény rendelkezéseit is az anyagi és eljárásjogi szabályozáson felül.

Mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság tudta, hogy az I.r alperesnek nem volt hatásköre a felperes 2019.10.31-én benyújtott végrehajtási kifogásának elbírálására, mert mind az Avt 131.§(4), mind az Avt 24.§ értelmében a hatáskör a II.r, illetve a III.r alperesnél volt. Ennek ellenére az elsőfokú bíróság a felperesi kereset ellenére az I.r alperes semmis határozatát hatályában hagyta azzal az indoklással, hogy az anyagi véglegességgel jár, miután nem történt ellene fellebbezés. A felperes becsatlolta a bíróságnak az ezen alperesi döntés elleni panaszát. Mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság tudja, hogy egy hatáskör hiányában meghozott semmis döntés a törvény erejénél fogva mindig semmis, azt nem létezőnek kell tekinteni, és joghatásai nem lehetnek, függetlenül attól, hogy fellebbeztek-e ellene. Tehát egy semmis döntést hivatalból kell megsemmisíteni, viszont sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság nem tette ezt meg, megsértve ezzel a tisztességes bírósági eljárás követelményeit, és tovább sértve a felperes tisztességes bírósági eljáráshoz, és igazságszolgáltatáshoz való alapvető jogát.

Mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság tudta, hogy minden esetben a jogszabályban előírt határidők betartása a tisztességes eljárás egyik alapkövetelménye. Ha az alperesek határidő túllépéseit, súlyos anyagi és eljárásjogi jogszabálysértéseit a bíróságok nem hagyják volna figyelmen kívül, és a bíróságok a hatékony jogvédelem keretén belül a jogszabálysértő, és semmis alperesi határozatokat megsemmisítették, vagy hatályon kívül helyezték volna, valamint a felperes alapvető jogainak súlyos megsértésére való hivatkozással a törvénysértően továbbfolytatott végrehajtási eljárást, és a szerológiai vizsgálatot elrendelő eljárást megszüntették volna, nem sérült volna súlyosan a felperes tisztességes bírósági eljáráshoz, és az igazságszolgáltatáshoz való alapvető joga! Miután a bíróságok is fenntartották a felperes elleni jogszabálysértő alperesi eljárást, súlyosan megsértették a tisztességes bírósági eljárás követelményeit, és súlyosan sértették a felperes tisztességes bírósági eljáráshoz, és igazságszolgáltatáshoz való alapvető jogát.

Mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság tudta, hogy jogbiztonság intézménye megköveteli, hogy mind a hatóságok mind a bíróságok csak a jogszabály felhatalmazása alapján járjanak el. Jelen ügyben a jogszabály nem engedte a már megszüntetett végrehajtási eljárás továbbfolytatását, a már teljesített követelés újra és újra végrehajtását! Ha a bíróságok a jogbiztonság elvét, a tisztességes eljárás, és igazságszolgáltatási követelményt figyelembe vették volna, valamint az alperesek törvénytelen célját, akkor a felperes keresetének helyt adtak volna, a II.r alperesi jogszabálysértő eljárás alatt született összes alperesi döntést hivatalból megsemmisítették, vagy hatályon kívül helyezték volna és a törvényt sértő eljárásokat, elrendeléseket megszüntették volna. És akkor nem sértették volna meg sem a

jogbiztonság elvét, sem a tisztességes eljárás követelményét, sem az igazságszolgáltatási kötelezettség teljesítésének kötelezettségét, és ebből következően nem sérült volna a felperes tisztességes eljáráshoz és igazságszolgáltatáshoz való alapvető joga. De mivel a bíróságok nem tettek eleget az Alaptörvény és a jogszabályok rendelkezéseinek, ezáltal súlyosan sértették - a jogbiztonság elvének sértése, a tisztességes eljárás követelményének sértése, az igazságszolgáltatási kötelezettségük sértése által - felperes tisztességes eljáráshoz és igazságszolgáltatáshoz való alapvető jogait.

Mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság tudja, hogy az orvosválasztás szabadságának az el nem ismerése, valamint annak korlátozása az önrendelkezési jog sértésével sérti az emberi méltósághoz való jogot, amely jog abszolút és sérthetetlen. Ha a bíróságok az emberi méltóság sérelmét egyáltalán figyelembe vették volna a perek során, akkor az alperesi törvénysértő eljárásokat azonnal megszüntették volna., de ehelyett az egészségügyi kockázattal nem törődve, a már felvett oltások ismételt felvételét akarják végrehajtani a felperes gyermekén.

Mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság tudja, hogy a bíróságok az alperesi jogszabálysértő eljárások legalizálása által nemcsak jogilag tilos újraoltásra akarják kötelezni a felperes gyermekét, de orvos szakmai is ellenjavallott oltást, azaz műhibára akarják kötelezni, s könnyelműen bíznak a káros következmény elmaradásában! A felperes gyermekének életét, testi épségét szándékosan veszélyeztetik, amely magatartást az emberi élethez, egészséghez való jog tilt, amely tilalom abszolút és korlátozhatatlan, így lényegében bűncselekmény megvalósulásának a törvényességét mondta ki a bíróság! Ha ez emberi élethez, egészséghez való jogot figyelembe vette volna az első és másodfokú bíróság, akkor az alperesi határozatokat megsemmisítette volna, és a jogszabálysértő, emberi jogot sértő eljárásokat megszüntette volna, nem sérült volna a felperes tisztességes bírósági eljáráshoz és az igazságszolgáltatáshoz való alapvető joga.

A Bíróságok azzal, hogy az alperesek ügy lényegére kiható jogszabálysértéseit, az Alaptörvénysértéseket figyelmen kívül hagyták, lényegében a foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés megvalósítását hagyták helyben, mely nem csak a Kp. alapelveit sértette kirívóan, hanem a jogszabálysértések révén súlyosan sérült a felperes Alaptörvény XXVIII. cikk (1,7) bekezdésében megfogalmazott alapvető joga is.

Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerint

„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részlelhajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

Az alkotmánybíróság 5/2017. (III.10) Ab. határozat, amely szerint az Alaptörvény XXIV. Cikk (1.) bekezdésből eredő alkotmányos követelmény, hogy a jogszabályban meghatározott határidő leteltét követően nem szabható ki szankció. A tisztességes eljáráshoz való joghoz hozzátartozik annak biztosítása, hogy a hatóságok a rá vonatkozó határidőket betartsák és ezen határidő be nem tartását ne az ügyfelek (felperesek) terhére, hanem javára értékeljék. A határidő túllépése objektív tény, egyetlen napos határidő túllépés is törvényteleniséget eredményez. Jelen esetben a vonatkozó jogszabály – Avt 123/A.§(1-3) - az I.r alperesnek 15 napos jogvesztő határidőt adott volna az oltási igazolásokkal szembeni nyilatkozathoz, abban az esetben, ha a II.r alperes nyilatkozta volna az I.r alperest a végrehajtási eljárás alatt, ahogy azt az Avt 123/A.§(1-3) szabályozza, de mind az alperesek, mind a bíróság által hivatalból ismert tény, hogy a II.r alperes a végrehajtási eljárás alatt az I.r alperest nem nyilatkozta, és ebből következően az I.r alperes a nyilatkozatát nem tette meg 15 napon belül. A végrehajtási eljárást a II.r alperes 2019.08.16-án megszüntette. Mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróságnak tudnia kell, hogy ezen tények miatt az Avt 123/A.§ értelmében a végrehajtási eljárás továbbfolytatásának jogszabályi feltételei nem álltak fenn 2019.10.02-án, aminek következtében a végrehajtási eljárás továbbfolytatása a II.r alperes részéről jogszabályt sértően történt, megsértve ezzel a tisztességes hatósági eljárás követelményeit. A fenti súlyos eljárási szabálysértés az ügy lényegére kiható eljárási szabálysértés, amely nem orvosolható, melyre tekintettel a határozat megsemmisítésének van helye.

Az elsőfokú bíróság feladata a közigazgatási hatóságok jogszabálysértő intézkedései ellen hatékony jogvédelem biztosítása, megalapozva ezzel a tisztességes bírósági eljárás követelményeit, és biztosítva

ez által a tisztességes bírósági eljáráshoz és igazságszolgáltatáshoz való alapvető jogot. A Kúria, a bíróság a felperes kereseti kérelmében megfogalmazott jogszabályokra, amely a határidő túllépésére vonatkozott, a kereseti kérelemhez kötöttség ellenére semmit nem reagált. A Bíróság részleghajlása egyértelműen igazolt, mellyel megsértette a pártatlan és tisztességes eljárás követelményét, a Pp. 346. §. (4), (5), (6) bekezdését, valamint a Pp. 279. §. (1) bekezdésben megfogalmazott bizonyítékok értékeléséhez való jogát visszaélészerűen gyakorolta.

Tehát annak ellenére, hogy mindkét bíróság tudta, hogy a tisztességes bírósági eljárás követelményeit megsértik, ezzel nem törődtek, és ennek az a következménye, hogy a felperes tisztességes bírósági eljáráshoz és igazságszolgáltatáshoz való alapvető jogait súlyosan sérültek.

Az Alaptörvény B. cikke szerint:

A jogállamiság és annak garanciális eleme, hogy csak törvényben meghatározott esetben és abból a célból, törvényben meghatározott határidőig lehet a hatóságoknak eljárást lefolytatni. Jogszabályi felhatalmazás nélküli eljárás a jogállamiság létét kérdőjelezi meg.

Az Alaptörvény B. Cikkében megfogalmazott jogbiztonság intézménye, valamint az Alaptörvény XXVI. cikkben megfogalmazott tisztességes eljáráshoz való jog alapvető követelménye, hogy a hatóságok illetékességi területükön jogszabályi felhatalmazás alapján, az abban megengedett cél érdekében folytassanak le eljárást, jogszabály által meg nem engedett cél érdekében folytatott eljárás a jogbiztonság intézményét kérdőjelezi meg.

Alaptörvény B. cikke szerinti jogbiztonság intézménye, jogállamiság fogalma megköveteli, hogy a közhatalom csak alkotmányos felhatalmazással és alkotmányos indokkal avatkozzon be az egyén jogaiba és szabadságába. A jogállamiság fogalma az állam hatalmát korlátozza! Érvényesülni kell azon elveknek, miszerint az állam hatalmának törvényben meghatározott határai nem változtathatók meg annak terhére, akinek a cselekményét megítélik. Az eljáró hatóságok mulasztása, vagy hibája nem eshet az ügyfél terhére! Ebből következik, hogy az elévülés, vagy a jogszabályi határidők túllépésével nem áll jogában egy hatóságnak a már megszüntetett végrehajtási eljárást továbbfolytatni, továbbá egy már teljesített követelés újra és újra követelése szintén megkérdőjelezi a jogállamiság fogalmát, s jogbizonytalansághoz vezet!

A határidők hatóság részéről történő be nem tartása sérti a jogbiztonságot, mert áttöri az állam hatalmának a korlátatlanságát! Fontos, hogy ezek a jogok nem relativizálódhatnak, hanem abszolút jellegű tilalmakat fogalmaz meg, ezért az alkotmányos garanciákkal nem állíthatók szembe más alkotmányos joggal. (11/1992. (III.5) AB. határozat, 6/1998. (III.11) AB határozat)

Jelen ügyben a II.r alperes egy már jogerősen megszüntetett végrehajtási eljárást folytatott tovább, amely során már egy teljesített követelést akart ismét végrehajtani, majd a felperes ellenkezése hatására az eljárást felfüggesztették, s a I.r alperes a már teljesített követelés ismételt elrendelése érdekében szerológiai vizsgálatot rendelt el, amely cél miatti eljárás lefolytatását jogszabály nem enged, hiszen a cél - egy teljesített követelés ismételt végrehajtására való kötelezés - maga is törvényt sértő!

Az alperesek az ügyintézési határidőket – végrehajtási kifogás elbírálása 8 hónap elteltével, a végrehajtási eljárás 2,5 éve folyik, az alapeljárás több, mint három éve!!, amely eljárásjogi alapelv szerint sem ésszerű eljárási idő - jelentősen túllépték, törvényben nem engedett cél érdekében folytattak eljárást – teljesített kötelezés újrakötelezése -, amely jogbiztonságra vonatkozó garanciális szabályokat a Bíróság a kereseti kérelem ellenére figyelmen kívül hagyott és az alperesi döntéseket jogszerűnek ítélte, amellyel a Bíróság sértette a jogbiztonság elvét, és megszegte az Alaptörvény XXVIII. cikkében megfogalmazott tisztességes bírósági eljárás követelményét is.

Az Alaptörvény II. cikke szerint

“Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz...”

Az önrendelkezési jogot az Alkotmánybíróság az emberi méltóság, így az általános személyiségi jog tartalmi elemeként nevezte meg és a döntésre képes ember saját teste és sorsa feletti rendelkezési jogát

széles körű védelemben részesíti. Az Alkotmánybíróság már korai gyakorlatában az emberi méltósághoz való jogot, minden ember veleszületett jogaként, mint általános személyiségi jogot határozta meg. E szerint az emberi méltósághoz való jog, mint általános személyiségi jog olyan szubszidiárius jog, amely minden esetben felhívható az egyén autonómiájának védelmére, ha egyetlen más alapjogra sem lehetséges hivatkozni. A testület gyakorlata szerint az általános személyiségi jog egyes összetevőiként a személyiség szabad kibontakoztatásának jogát, az önrendelkezési jogot, az általános cselekvési szabadságot és a magánszférához való jogot nevezte meg. E szerint az önrendelkezési jogot az Alkotmánybíróság az emberi méltóság, így az általános személyiségi jog tartalmi elemeként definiálta és széles körű védelemben részesíti, mint a döntésre képes ember saját teste és sorsa feletti rendelkezési jogát. Az önrendelkezés joga tehát az emberi méltósághoz való jogból, mint anyajogból ered, amely abszolút jellegű, korlátozhatatlan és minden más jogot megelőző alapjog. Az Alkotmánybíróság az általános személyiségi jog védelméből számos az önrendelkezési jog megnyilvánulási formáiként meghatározható egyéni jogot vezetett le. Az Alkotmánybíróság szintén az önrendelkezési jogból vezette le és nevesítette az ún. egészségügyi önrendelkezési jogot, melyet magába foglalja a szabad orvosválasztás jogát is. a felperes korlátozás nélkül jogosult a szabad orvosválasztásra, miután a törvény nem írja elő kötelezően az iskolaorvosi egészségügyi szolgáltatás igénybe vételét. És nincs olyan törvény amely megtiltaná a 11 éves kortól kötelező oltás iskolaorvoson kívül más oltóorvos általi elvégzését.

Azzal, hogy az alperesek nem fogadják el azon oltásokat, amit az önrendelkezési és a szabad orvosválasztás joga alapján orvos adott be a felperes gyermekének, s ezen oltásokat az általuk meghatározott orvossal meg akarják ismételtetni, a orvosválasztás szabadságának a megsértésével súlyosan sértik a felperes és gyermeke emberi méltósághoz való jogát, amely jog abszolút és sérthetetlen alapvető jog!

Az alperesek eljárásának a célja, hogy a felperes gyermekét egy már felvett oltás ismételt felvételére akarják kötelezni! A védőoltás invazív egészségügyi beavatkozás, amely csak az érintett, vagy a helyette jogosult személy kényszer és fenyegetéstől mentes írásbeli hozzájárulással végezhető el. Jogszabály határozza meg a kötelező oltások eseteit! A kötelező oltások teljesítésével, és azok hitelt érdemlő igazolásával újabb oltásra való kötelezést jogszabály nem enged. Az önrendelkezési jog sérthetlenségének indoka, hogy egy egészségügyi beavatkozás az emberi életet, egészséget nem veszélyeztetheti, s ezért egyetlen hatóságnak sem adható meg a jog, hogy akár a jogszabályok szándékos megsértésével akár társadalmi érdekre hivatkozva, vagy más ürügy címén ember, különösen gyermek életét, egészségét veszélyeztesse. Az ilyen cselekményt a Btk. 165. §. büntetni rendeli!

Jelen esetben ráadásul mind a bíróságok, mind az alperesek olyan invazív beavatkozásra akarják kötelezni a felperes által a felperes gyermekét, amelyet amelyet már megkapott, és megismétlését nemcsak hogy jogszabály nem enged, de orvosszakmailag is hibának minősül, s nem törődnek azok esetleges egészségügyi kockázatával, pedig az alperesek és a bíróságok kötelessége a jogszabályok betartása (mindenek felett az Alaptörvényé) és az alapvető emberi jogok védelme.

A Bíróságok döntéseikben az Alaptörvény II. Cikk szerinti emberi élethez, egészséghez való jog megsértését figyelmen kívül hagyták!

Az Alaptörvény I. cikk az alábbiakat taglalja:

„(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

A fentiekre tekintettel megállapítható, hogy az alperesek intézkedése alaptörvény-ellenes, mivel alapvető jogokat csak törvény által lehet korlátozni, alsóbbrendű jogszabályban nem, azonban jelen esetben nincs olyan jogszabály, ami engedné a már teljesített követelés ismételt végrehajtását, vagy annak érdekében bármilyen eljárás lefolytatását! Alaptörvény-ellenes továbbá azért is, mert a szabad orvosválasztáshoz való jog korlátozása, mint az önrendelkezési jog egyik jogosultsága nem más

alapvető jog érvényesülése és nem alkotmányos érték védelmében történik. A védőoltás kötelezővé tételének ténye az, amely más alkotmányos értékhez kötődik, ellenben annak nincs alkotmányos jelentősége, hogy milyen helyszínen és milyen orvos végzi el annak beadását, különben az egészségügyi önrendelkezési jog, s ezen keresztül az emberi méltósághoz való jog sérül. A bíróságoknak kötelességük a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezni, és kötelességük az alapvető jogok érvényesülését elősegíteniük, és védelmüket biztosítani. Mivel jelen ügyben sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság nem segítette elő ezen jogok érvényesülését, és védelmét, sértették az Alaptörvény I.cikkét.

Ennek fényében kérem az Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy az alperes eljárásai, a bíróságok ítéletei alaptörvény-ellenesek és semmisítse meg azokat.

A fentiek alapján egyértelműen igazolódott mind az alperes, mind az elsőfokú bíróság (Törvényszék), mind a másodfokú bíróság (Kúria) az ügy érdemére kiható jogszabálysértéseket követett el. Ezen súlyos jogszabálysértések mind a felperes mind a felperes gyermekének alapvető jogait sértették.

Erre való tekintettel a felperes kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy

- 1) felperes alkotmányjogi panaszának helyt adni szíveskedjen.
- 2) a felperes alapvető jogait sértő bírósági ítéleteket, és alperesi határozatokat az ügy érdemére kiható, a felperes alapvető jogait sértő jellegükre való tekintettel megsemmisíteni szíveskedjék.
- 3) a felperes ellen alapvetőjogait sértő végrehajtási eljárást megszüntetni szíveskedjen.
- 4) az alperest kötelezze a perköltség megfizetésére.

Egyéb nyilatkozatok és melléletek

A felperes kéri, hogy jelen panaszával támadott ítéletek által jóváhagyott *alperesi* határozatok rendelkező részében foglaltak felfüggesztéséről rendelkezni szíveskedjen, mivel az alperesi határozatok cselekmény végrehajtására vonatkozó kötelezést tartalmaz.

A Kp. 50. §. (4) bekezdése alapján a kérelemben részletesen meg kell jelölni azokat az indokokat, amelyek az azonnali jogvédelem szükségességét megalapozzák, és az ezek igazolására szolgáló okiratokat csatolni kell. A kérelmet megalapozó tényeket valószínűsíteni kell.

Ügyvédi meghatalmazást a felperes nem csatol, az ügyben személyesen jár el.

A felperes nyilatkozik arról, hogy személyes adatainak (név) közzétételéhez /nem járul hozzá.

Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata: felperesnek nem kell.